

1760/IX/25

978/φ 16r

χ. Θωμά Βελλερά

Απόφαση οριστική. Διαπληκτισμός και σωματικές βλάβες. Συμβιβασμός. Εξύβριση των μελών του Κριτηρίου. Μαρτυρία υπηρέτη. Επιβολή χρηματικής ποινής, εφ'όσον αποδειχθεί η τέλεση του αδικήματος.

// *Εἰς τὸν 1760 μηνί σεμπτεμβρίου 25*

^{2/} *Κατέμπροσθεν ἡμῶν ἐπαρόησιάσθηκεν ἡ Ρομονιάσα ἀπὸ Λαζαρέτο^{3/} τοῦ Κινάνι ἐναντίον τοῦ Διμήτρη Κατζαφίτζα ζητῶντα<ς> κρίσιν, ὅτι^{4/} ὥντας ἐκ(εῖ) ὁ ἄνωθεν Διμήτρης (εἰ)ς ταῖς προαπερασμέναις (εἰ)ς τὴν κίρτζμαν^{5/} καὶ γυριζάμενος ἀπὸ Πίουνταντούλονι τὸ βράδι (εἰ)ς τὴν κίρτζμαν ἦτον κομάτι^{6/} ἀργὰ καὶ ζητῶντας διὰ νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τοῦ ἐκοντραστάθηκεν ἡ Ρομανιάσα καὶ^{7/} ἀνοίγοντάς του ἐσέβη μέσα καὶ ἀρχινῶντας λόγον πρὸς λόγον ἐνάντια^{8/} ἐνὸς τοῦ ἀλλουνοῦ καὶ μοιράζωντας πολώτατα λόγια ἄσχημα καὶ ἔως τὸ ὑστερον^{9/} καὶ ἐδάρδηκαν. (εἰ)ς τὸ ὅποιον τὸ βρίσκωμεν εὔλογον ὡσὰν ὅποῦ καὶ οἱ δυὸι^{10/} (εἰ)νται πτέσται νὰ ἀγαπιοῦνται ἀναμετὰξὺ τους. (εἰ)δὲ διὰ τὰ λόγια ὅποῦ λέ^{11/} γ(ει) ἡ Ρομονιάσα τὸ πῶς τὴν δεύτερην ἡμέραν νὰ εὕρισεν τὸν κρι^{12/} τάδες ἥγουν τῆς κουμπάνια<ς>, μαρτυρῶντάς το καὶ μὲ τὸν ἴδιον τῆς δοῦλον^{13/} (εἰ)ς αὐτὸ ἐὰν ἔχῃ ἡ Ρομονιάσα ἄλλους ξένους μάρτυρας διὰ νὰ τὸ βε^{14/} βαιώσ(ει) δέλωμεν τὸν γ<κ>λο<μ>πίση φλορίντζια 24 ἔστωντας καὶ νὰ μὴν^{15/} πιάνετε ἡ μαρτυρία τοῦ δούλου ὅτι (εἰ)ναι μέρος τοῦ ὑποδεσιάρη καὶ^{16/} γράφωμ(εν) διὰ μὲλουσαν μαρτυρίαν.*

^{17-19/} *τξουανού· μαρκου· νην προειστως [μον.], Κωνσταντίνος Μανόλη [μον.], Ίωαν(νης) ἀδάμη, ανδρεας γηωργη(ou), δωμᾶς βελλερᾶς tr, Γιανης Μαβροδῆς tr.*

στ. 2-9 Πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν εξύβριση και πρόκληση σωματικής βλάβης, καδώς και συνυπαιτιότητα των διαδίκων.

στ. 9-10 Αιτιολογία της αποφάσεως: Επειδή και οι δύο διάδικοι φταίνε, τους προτρέπει να συμβιβασθούν εξωδίκως.

στ. 10-16 Καταγγελία της ενάγουσας ότι ο εναγόμενος εξύβρισε τα μέλη του Κριτηρίου δεν εξετάζεται κατ'ουσίαν, διότι η μοναδική μαρτυρία που επικαλείται ανήκει σε υπηρέτη του πανδοχείου της και δεν λαμβάνεται υπ'όψη, διότι ο μάρτυρας έχει οικονομική εξάρτηση από την καταγγέλλουσα.

στ. 13-14 Εφ'όσον στο μέλλον η κατηγορία αποδειχθεί με ανεξάρτητους

από την καταγγέλλουσα μάρτυρες, η απόφαση απειλεί ποινή διπλάσια από εκείνην που προβλέπουν τα δεσπίσματα για εξύβριση του προετού και των παρέδρων¹. Η εξύβριση όμως των ορκωτών παρέδρων τιμωρούνταν και ως πειδαρχικό αδίκημα, με εξαιρετικά υψηλό πρόστιμο (200F)². Επομένως, αν αποδεικνυόταν το αδίκημα σε νέα δίκη, ο καταγγελλόμενος θα πλήρωνε και πρόστιμο.

1. Πρβλ. Θ 46(1746) §2 (ΕΚΣ, σσ. 356-357).
2. Βλ. Θ. 19(1663), ό.π., σσ. 283-284.

28

1760/XII/2

978/φ 16v

χ. Ιωάννη Αδάμη

Απόφαση οριστική. Βαριά σωματική βλάβη σε υπηρέτη. Δικαίωμα σωφρονισμού του υπηρέτη από τον εργοδότη του. Σωματική ποινή. Καταχρηστική άσκηση δικαιώματος.

// 1760. δεκεμβρίου 2.

²/ ||"Εστίωντας νὰ παρόρησιασδὴ κατέμπροσθεν ἡμῶν ὁ δοῦλ(ος)³/ τοῦ κὺρ Πασκάλη μπακάλη ὀνόματι Γκόλιας, μὲ τὸν ἴδιον⁴/ τὸν μπασιᾶντον, ὃποῦ τὸν ἔδ(ει)ρεν μέσα εἰς ξένον κουνά⁵/κι, καὶ τοῦ ἔσχισε τό κεφάλι κάμνωντάςτον γέμα, καὶ ἀνά⁶/πάλιν ὁ κύρ Πασκάλης ἐφανέρωσε διάφορα {τά} φταισή⁷/ματα τοῦ παιδίου, καὶ ὅτι ἔβαλεν χέρι ἀπάνωτου, ὅταν τὸν⁸/ ἔδ(ει)ρεν, καὶ ὅτι τὸν ἐμάδισεν ταῖς τρίχες του, ὅμως δίχως μαρ⁹/τυρίαν, εἰς αὐτό εὑρίσκομεν εὔλογον, ὅτι ὁ κύρ Πασκά¹⁰/λης, νὰ παύσῃ πλέον ἀπό τοιαύτα χαταλμασάγκουρα, ὅσα¹¹/ ἐπραξεν ἔως τώρα καὶ μᾶς ἐντροπιάζ(ει) μέσα εἰς τό κάστρο,¹²/ ὥστε καὶ τοῦ τυχαίν(ει) γκλώμπα |F 6.| καὶ εἰς αὐτὸ ὃποῦ ἔκαμεν,¹³/ καὶ τὸ παιδὶ νὰ κοιτάξῃ νά τὸν ἰατρεύσῃ τὴν πληγὴν του,¹⁴/ τὸ δὲ παιδὶ, καδῶς μαρτυρεῖται πῶς εἶναι ἀνυπότακτο¹⁵/ ἐπρεπε νὰ δέρνεται λουπάταις |24.|, καὶ νὰ ξεύρῃ πῶς κάθε¹⁶/ μπασιᾶς ἔχ(ει) δέλημα νόμιμον νὰ δέρνη τὸν δούλοντον¹⁷/ ὅταν φταίγη ἢ ξημιών(ει) τίποτες, δίχως νὰ ἔχῃ νά τρα¹⁸/βᾶ καμίαν κρίσιν, καὶ ἐγράφη εἰς ἐνδ(ει)ξιν÷

¹⁹⁻²¹/ τζουανής²⁰ μαρκου νην προειστως [μον.], Ιωάν(νης) ἀδάμη, Μανικάτης σαφράν(ος) τρ, Κωνσταντίνος Μανόλη [μον.], πέτκος πέτρου [χ.γρ.].

στ. 6-8 Ισχυρισμός του εγκαλούμενου πραματευτή ότι και ο παδών τον προσέβαλε και του προκάλεσε σωματική βλάβη, χωρίς όμως να μπορεί να το αποδείξει.

